

POSTANOWIENIE

21 marca 2013 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu Wydział III Karny w składzie:

Przewodniczący – SSO Lidia Hojeńska

Protokolant: Edyta Makowska

Prokurator Prokuratury Okręgowej- Beata Fedyk

po rozpoznaniu wniosku Prokuratora Prokuratury Okręgowej we Wrocławiu z dnia 12 marca 2013 roku, sygn. akt V Ds. 1/13 o przedłużeniu tymczasowego aresztowania wobec **P. P.**

na zasadzie art. 249 §1 k.p.k. i art. 258 §1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 263 § 2 k.p.k.

postanawia

przedłużyć do **26 czerwca 2013 roku** tymczasowe aresztowanie zastosowane postanowieniem Sądu Rejonowego w Ostrowie Wielkopolskim z dnia 1 października 2012 roku, sygn. akt II Kp 580/12 wobec P. P., syna K. i B. z domu C., urodzonego (...) w P., podejrzanego o to, że:

I. w dniu 20 września 2012 roku w K., na terenie posesji nr (...), działając wspólnie i porozumieniu z P. D. i R. K. (1), używając przemocy w postaci psiknięcia gazem, a następnie przewracając na podłogę i narzucając koc na głowę I. P. oraz krępując ręce i nogi przewodami elektrycznymi doprowadzili ją do stanu bezbronności, po czym grożąc jej pozbawieniem życia zmusili do podania szyfru otwierającego znajdujący się w budynku sejf, z jego wnętrza dokonali zaboru w celu przywłaszczenia pieniędzy w kwocie co najmniej 24000 zł, 100 euro, trzech złotych monet wartości 10000 zł, 27 srebrnych monet wartości 2700 zł i dwóch złotych bransoletek łącznej wartości 30000 zł, ponadto zabrali pokrzywdzonej złotą biżuterię w postaci łańcuszka z zawieszką, pary kolczyków, obrączki z diamentami, pierścionka i bransoletki o łącznej wartości 20100 zł, nadto wychodząc zabrali ze stołu pieniądze w kwocie 920 zł oraz po uprzednim zaborze kluczyka z barku przywłaszczyli samochód marki P. (...) o nr rej (...) wartości (...), w którym znajdował się portfel z dokumentami I. P. w postaci dowodu osobistego, prawa jazdy, kart bankomatowych oraz dowód rejestracyjny w/w pojazdu tj. mienie o łącznej wartości 190140 zł na szkodę I. i A. P., przy czym R. K. (2) i P. D. czynu tego dopuścili się w warunkach powrotu do przestępstwa

tj. o czyn z art. 280 § 1 k.k. i art. 278 § 1 i 5 k.k. i art. 275 §1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k.

II. w dniu 19 września 2012 roku w R. przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z P. D. i R. K. (2), używając przemocy w postaci psiknięcia gazem w twarz L. K., a następnie uderzając M. U. po całym ciele palka teleskopową oraz używając maczety i atrapy pistoletu doprowadzili w/w pokrzywdzonych do stanu bezbronności, a następnie dokonali zaboru w celu przywłaszczenia pieniędzy w kwocie co najmniej 8000 zł należących do M. U., po czym zbiegli z miejsca zdarzenia, przy czym R. K. (2) i P. D. czynu tego dopuścili się w warunkach powrotu do przestępstwa

tj. o czyn z art. 280 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

UZASADNIENIE

W przedmiotowej sprawie postanowieniem z dnia 1 października 2012 roku Sąd Rejonowy w Ostrowie Wielkopolskim zastosował wobec podejrzanego P. P. środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania w uzasadnieniu wskazując, że za zastosowaniem izolacyjnego środka zapobiegawczego przemawia fakt istnienia

dużego prawdopodobieństwa, że podejrzany dopuścił się zarzucanych mu czynów, jak również realna zarówno obawa ukrywania się podejrzanego jak i utrudniania przez niego prowadzonego postępowania. Nie dopatrzone się przy tym istnienia przesłanek określonych w art. 259 k.p.k., które uzasadniałyby odstąpienie od stosowania tego środka.

W dniu 12 marca 2013 roku do tutejszego sądu wpłynął wniosek Prokuratury Okręgowej we Wrocławiu w kwestii przedłużenia tymczasowego aresztowania wobec P. P. na okres trzech miesięcy, tj. do dnia 26 czerwca 2013 roku. We wniosku, złożonym na zasadzie art. 263 § 2 k.p.k., podniesiono, iż istnieje potrzeba wykonania czynności procesowych, których dotychczas nie przeprowadzono.

Wniosek ten zasługuje na uwzględnienie.

Należy podkreślić, że wciąż aktualne są wszystkie przesłanki do stosowania tymczasowego aresztowania. Spełniona jest dyrektywa ogólna, wyrażona w przepisie art. 249 § 1 k.p.k., mianowicie fakt popełnienia przez podejrzanego zarzucanych mu przestępstw został uprawdopodobniony w stopniu znacznym. Świadczą o tym wyniki dotychczas przeprowadzonego postępowania dowodowego, w szczególności: wyniki przeszukań, oględzin, zabezpieczone dowody rzeczowe, zeznania świadków, wyjaśnienia współpodejrzanych, jak również częściowo wyjaśnienia samego podejrzanego.

Aby w sposób prawidłowy ukończyć postępowanie przygotowawcze należy wykonać jeszcze szereg czynności procesowych, które zostały określone we wniosku Prokuratora. Czynności te, to m.in. przesłuchanie dalszych świadków, przeprowadzenie konfrontacji, uzyskanie opinii biegłych z zakresu daktyloskopii i traseologii. W terminie określonym w poprzednim postanowieniu o stosowaniu wobec podejrzanego tymczasowego aresztowania wykonywane były inne konieczne czynności procesowe, organowi prowadzącemu śledztwo nie można zatem zarzucić opieszałości w działaniu, a okoliczności przemawiające za przedłużeniem tymczasowego aresztowania, uznać można za "szczególne", w myśl przepisu art. 263 § 2 k.p.k.

Za stosowaniem wobec P. P. najsurowszego ze środków zapobiegawczych przewidzianych przez k.p.k. przemawia fakt, iż realna jest obawa ucieczki bądź ukrycia się podejrzanego, w szczególności wzięwszy pod uwagę charakter i okoliczności popełnienia zarzucanych podejrzanemu czynów. W przypadku odstąpienia na obecnym etapie postępowania od stosowania izolacyjnego środka zapobiegawczego zachodzi również, w ocenie sądu, wysokie prawdopodobieństwo podjęcia przez podejrzanego działań zmierzających do utrudniania toczącego się postępowania, chociażby poprzez nakłanianie świadków do składania fałszywych zeznań.

Nadto należy zauważyć, że podejrzanemu zarzuca się popełnienie przestępstw zagrożonych wysoką karą pozbawienia wolności. Okoliczność ta, przy uprawdopodobnieniu w znacznym stopniu, że przestępstwa w rzeczywistości miały miejsce, stwarza realnym możliwość wymierzenia podejrzanemu surowej kary i stanowi samoistną przesłankę do stosowania tymczasowego aresztowania, określoną w art. 258 § 2 k.p.k.

Okoliczności określone w art. 259 k.p.k. natomiast nie występują.

Mając zatem na uwadze, iż środki zapobiegawcze o mniej dolegliwym charakterze niż środek zastosowany, mogłyby nie wypełnić swej roli, tj. nie zabezpieczyć w sposób prawidłowy toczącego się postępowania, Sąd – działając na podstawie powołanych przepisów - orzekł jak na wstępie.